

ŠŤASNĀ• ALBĀ•NIE - I.

PondĀĀ-, 27 leden 2014

Když jsem sedala ke klávesnici, abych zašla s tímhle na cestopisem, byly Vánoce právě za námi, zima si dávala dovolenou a počasí vyloženě aprílové. Co s tím? Než abych čekala na sníh nebo poítila, kolik dnů zbývá, než to jaro kalendářové (jak dala jedna moje kamarádka na facebooku), tak zkusím raději vzpomínat na naši ložskou (dnes vlastně už půlmedložskou) dovolenou.

Konečně dovolená... Náše tým tvoří z hlavní části Drobek, tj. nejdelší a nejdelší člen našeho týmu Rover Discovery II, vybavený rozkládacím spaním vzadu v autě a stěním stanem, aili náš expedicionář mezonet. Další malé úpravy, jako zvednutí podvozku, větší kola, navigátor a norchl jsme měli už dávno. Dále už jsme pak my, manžel a vůdce expedice Tom, prcek (dcera Gabriela, 4 roky), prť (dcera Pavlínka, 1 rok) a moje maličkost, zásobovač a kuchař v jedné roli. Kromě toho též i přebalovač, chůva a navigátor dohromady. Kvůli těhle dovolené jsme museli vymyslet spaní pro ty lidi, takže proto ten "mezonet". V autě spím já s prťem, ve stanu nahoře na autě Tom s prckem, protože já se bojím výšek a tak to ani jinak být nemůže. Den první S mírným zpožděním oproti plánu vyrážíme. Není to nic divného, od doby, kdy máme prťata, je to běžné. Akademická hodinka a hodinka je normál. Cesta po dálnici na Brno probíhá v pohodě. Dokud nás (kdesi za Brnem) nenapadne zkontrolovat doklady. Pasy jsou na svém místě. Doklady od auta už ne. Po chvilce pátrání (myslela jsem, že jsi je bral ty - ne, nebral, myslel jsem, že jsi je vzala ty) to na nejbližším výjezdu otáčíme a vracíme se. S kilometrů sem, sto kilometrů tam... Na druhý pokus vyjíždíme i s doklady od auta. Špatný začátek - dobrý konec. Snad to tak bude platit i pro nás. I když napoprvé nám to nějak nevyšlo, dnešní cíl zůstává stejný. Balaton. Poíkáme, že tam budeme k večeru, takže bychom měli v klidu najít jaký kemp, kde půjdeme. Po menším hledání nakonec zůstáváme v kempu kousek pod Siofokem. Rychle nachystat spaní, přepřevít se se stmívá. Je rychle se jdeme podívat na pláň k vodě. Je už pěkňá tma a na protějšku jsou vidět světla. Voda plouhá stejně jako u nás, fouká tu snad ještě víc. Ráno si jdeme okoupat nohy. Slunce je za mraky, teplo nic moc. Beru Gabu za ruku a jdeme do vody. Už jsme docela daleko od břehu a vody sotva po kolena. Honem pár fotek a sbalit stan. Čeká nás ještě dlouhá cesta. Původní plán počítal s krátkým pobytem u Balatonu, ale zatím není nakloněno koupání a tak jedeme dál. Více na jih. Za teplem. 2.9.2012 - Na Břežhrad! Kolem poledne půjdeme do Břežhradu. Srbské celníci důkladně zkoumali pasy i Drobek v technice. Jaké špatné jsme na zapomenuté doklady přišli "tak brzy". Břežhrad je krásné město, jak ho znám z fotografií. Co ovšem fotografie neukázaly, to je neskutečný provoz na ulicích. Půjdeme v dopravní pičky, i kdyby je to, jak se později ukáže, běžný jev v kteroukoliv hodinu. Kolem všech ulic zaparkovaná auta, najít volné místo je skoro zázrak. Provoz intenzivní, na kruhovém objezdu (na které neskutečně širokém) se auta řadí do několika pruhů a vyjíždí z nich ze všech pruhů, zraje, od prostědka, prostě jak to komu vyjde. Jsem konsternovaná, manžel se směje. On už tu několikrát byl na slušné cestě, on to zná. Mám pocit, že kdybych volantem já, tak asi zastavím, nechám auto stát uprostřed cesty, a uteču. Chvillemi to vypadá, že neexistují žádné dopravní předpisy, že si všichni jezdí jak je napadne, ale provoz je kupodivu plynulý a rychlý. Nakonec se nám povede zaparkovat nahoře, kousek od chrámu svatého Sávy. Bohužel zrovna probíhají stavební práce přímo uprostřed chrámu, takže se nemůžeme podívat po krásné dovnitř. Stavba začala v roce 1984 a dosud pokračuje. Po dostavení největším pravoslavným chrámem nejen na Balkáně. Větší máme půl chrámem v blízké kapliče. Obdivuji nádherné malby na stěnách a výzdobu. Pochodíme po okolí, v jedné pěkné restauraci si dáme pozdní oběd a domlouváme další trasu. Naše další cíl bude kemp v Zasavici.

VODOMĚRKA & SPOL.